

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **AGROFRUKT, družstvo**
sídlem Herbenova farma 879/7, Hustopeče
zastoupena JUDr. Davidem Vostřejšem, advokátem
sídlem Vrchlického sad 1893/3, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 - Nové Město

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 2. 2019, č. j. 2183/2019-MZE-17223, sp. zn. 5ZK3347/2019-17223 a č. j. 2179/2019-MZE-17223, sp. zn. 5ZK3347/2019-17223,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2019, č. j. 2183/2019-MZE-17223, sp. zn. 5ZK3347/2019-17223 **se zamítá.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2019, č. j. 2179/2019-MZE-17223, sp. zn. 5ZK3347/2019-17223 **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se dvěma podanými žalobami domáhala přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí žalovaného, jimiž byly zamítnuty rozklady žalobkyně proti rozhodnutím Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 12. 2018, č. j. SZIF/2018/0703382, sp. zn. 16/D62/500/000164 a č. j. SZIF/2018/0703395, sp. zn. 17/D62/500/000119 o zamítnutí žádostí žalobkyně o poskytnutí podpory v rámci restrukturalizace a přeměny vinic podle čl. 231 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. 12. 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 v platném znění, podle čl. 103q nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. 10. 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty v platném znění (dále jen „nařízení č. 479/2008“), podle hlavy II kapitoly II oddílu 2 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. 6. 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína v platném znění (dále jen „nařízení Komise č. 555/2008“) a podle § 2 odst. 5 a 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství v platném znění (dále jen „nařízení vlády č. 142/2014 Sb.“) a rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0703382 a č. j. SZIF/2018/0703395 (dále jen „prvostupňová rozhodnutí“) potvrzena.

II. Napadená rozhodnutí

2. Žalovaný v obou napadených rozhodnutích stručně zrekapituloval průběh řízení před správním orgánem I. stupně. V obou rozhodnutích žalovaný shodně uvedl, že žalovaný doručil správnímu orgánu I. stupně žádost o podporu na restrukturalizaci vinic (dne 24. 11. 2016 a 24. 10. 2017). Žádosti se konkrétně týkaly podopatření „Změna odrůdové skladby vinice“ na viničních tratích a dílech půdních bloků specifikovaných v jednotlivých žádostech. Správní orgán I. stupně následně provedl v případě obou žádostí kontrolu provedených opatření na místě (dne 16. 1. 2018 a 7. 11. 2017) a žalobkyně poté doručila dne 24. 10. 2018 správnímu orgánu I. stupně oznámení o realizaci podopatření na jednotlivých dílech půdních bloků. Při posouzení oznámení o realizaci opatření správní orgán I. stupně zjistil, že žalobkyně v rozporu s § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. nedoručila správnímu orgánu I. stupně oznámení o realizaci opatření nejpozději do 30. 4. 2018, ale učinila tak až 24. 10. 2018, tedy o 177 dní později. Jelikož žalobkyně z tohoto důvodu nesplnila podmínky pro poskytnutí podpory na jí realizovaná opatření, správní orgán I. stupně prvostupňovými rozhodnutími žádosti žalobkyně o poskytnutí podpory na podopatření „Změna odrůdové skladby vinice“ zamítl.
3. Dále žalovaný v napadených rozhodnutích shrnul odvolací námitky. V obou rozhodnutích žalovaný shodně uvedl, že žalobkyně v odvoláních uvedla, že uznává, že správnímu orgánu I. stupně opožděně nahlásila realizaci opatření, za což se omlouvá a žádá o dodatečnou administraci podaných žádostí. Opatření v podobě výsadby vinic byla technicky

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

realizována do 30. 4. 2018 a registrace nově vysazených vinic byla administrativně provedena v registru vinic dne 25. 4. 2018.

4. Žalovaný v obou napadených rozhodnutích shodně konstatoval, že na základě obsahu spisového materiálu předaného správním orgánem I. stupně je toho názoru, že ze strany žalobkyně došlo k pochybení při realizaci opatření a svým postupem se dostala žalobkyně do rozporu s požadavkem stanoveným v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., které jako poslední možný termín podání oznámení o provedení opatření stanovilo datum 30. 4. 2018. Skutečnost, že výsadba vinic byla technicky realizovaná před tímto datem, stejně jako registraci vinic v registru vinic nelze považovat za podání oznámení o realizaci opatření, jako to ukládá žadatelům nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Jelikož žádosti žalobkyně byly podány právě za účinnosti nařízení vlády č. 142/2014 Sb., nelze je zohlednit ani v rámci programu podpor na následující období 2019 - 2023, protože žádosti na toto období musí být podávány již podle nového nařízení vlády a nikoliv podle nařízení vlády č. 142/2014 Sb.

III. Žaloby

5. Žalobkyně v obou podaných žalobách zrekapitulovala průběh řízení před správním orgánem I. stupně a před žalovaným, přičemž uvedla, že nezpochybňuje, že v obou případech nesplnila včas svou povinnost podat oznámení o provedení opatření, jak jí ukládal § 2 odst. 5 a 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. V obou podaných žalobách pak žalobkyně uplatnila tyto shodné žalobní námitky.
6. Žalobkyně namítala, že účelem těchto ustanovení nařízení vlády č. 142/2014 Sb. je zajistit, aby správní orgán I. stupně získal v dostatečném časovém předstihu data od osob, které hodlají uplatnit žádost o poskytnutí podpory. Je jisté vhodné a praktické, aby oznámení o provedení opatření bylo poskytováno všemi subjekty na jednotně stanoveném formuláři tak, jak to vyžaduje § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Toto včasné poskytnutí informací je legitimním zájmem, jehož naplnění je nezbytné pro umožnění řádného fungování celého systému a žalobkyně tento zájem žádným způsobem nezpochybňuje. Tento zájem však sám o sobě však podle názoru žalobkyně nemůže převýšit zájem primární, kterým je, aby se příslušné informace dostaly ke správnímu orgánu I. stupně v určeném časovém rámci a v dostatečném rozsahu. Formalistické lpění na tom, že oznámení muselo být provedeno výhradně na určeném formuláři, tak dle názoru žalobce neodpovídá smyslu a účelu, který je nařízením vlády č. 142/2014 Sb. zamýšlen.
7. Účel příslušného ustanovení nařízení vlády č. 142/2014 Sb. byl přitom podle žalobkyně v obou případech naplněn. Správní orgán I. stupně měl totiž informace o prováděném opatření k dispozici již dne 27. 4. 2018, a to na základě oznámení o provedení aktualizace evidence půdy, dle něhož došlo dne 21. 4. 2018 ke změně kultury ze standardní orné půdy na vinici. Tuto změnu v evidenci, která proběhla přede dnem 30. 4. 2017, přitom provedl sám žalovaný, který tak měl dostatečnou vědomost a informace o prováděné změně odrůdové skladby vinice. Žalobkyně pak ještě následně doručila správnímu orgánu I. stupně „Jednotnou žádost Deklarace zemědělské půdy“, v níž je uváděna půda, ke které se měla vztahovat prováděná opatření, a také z této žádosti zcela dostatečným způsobem vyplývají veškeré informace, které správní orgán I. stupně pro svou rozhodovací činnost potřeboval, a které by byly rovněž již pouze duplicitně obsaženy ve formuláři „Oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

o realizaci opatření v rámci restrukturalizace vinic a přeměny vinic“, který je vyžadován v § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Žalobkyně proto nemůže souhlasit se závěrem, že jen na základě pozdního vyplnění formuláře, který obsahuje pouze duplicitní, již jednou žalobkyní uváděná data, přichází bez dalšího o nárok na podporu.

8. Dále žalobkyně uvedla, že z její strany byly rovněž naplněny veškeré další požadavky, které nařízení vlády č. 142/2014 Sb. žadatelům ukládá. Výsadba vinic byla technicky realizována v termínu do 30. 4. 2018 a registrace nově vysázených vinice byla administrativně provedena v registru vinic dne 25. 4. 2018.
9. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadená rozhodnutí žalovaného jsou tudíž podle žalobkyně postavena na nesplnění jediné, značně formalistické podmínky, která ve svém důsledku nemohla mít vliv na možnost správního orgánu I. stupně posoudit žádosti žalobkyně a uznat její nárok, když všechny faktické požadavky, který byly na žalobkyni kladeny, žalobkyně řádně splnila. Žalobkyně je proto přesvědčena, že rozdílnost způsobu, jakým mělo být oznámení o provedení opatření vůči správnímu orgánu I. stupně realizováno a jakým se tak skutečně stalo, nemůže zakládat překážku v přístupu žalobkyně k nárokované podpoře.
10. Žalobkyně dále namítala, že § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2012 Sb. je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jenž stanoví, že povinnosti mohou být subjektům ukládány pouze toliko na základě zákona a v jeho mezích. Podle čl. 78 Ústavy je vláda oprávněna vydávat nařízení pouze k provedení zákona a v jeho mezích. Ustanovení § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. podle žalobkyně překračuje zmocnění, o které se toto nařízení opírá, a to § 1 odst. 2 a 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen „zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu“) a § 2b odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“), neboť žádné z těchto ustanovení neobsahuje zmocnění vlády ke stanovování lhůt, které časově omezují faktický přístup k podpoře, a ze strany moci výkonné tak podle žalobkyně došlo nepřipustnému překročení jejich pravomocí.
11. Žalobkyni pak v důsledku toho byla upřena možnost získat podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, čímž bylo zasaženo do jejího ústavně chráněného práva vlastnit majetek zaručeného čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Vlastnická práva všech osob přitom mají stejný obsah a požívají stejné ochrany. Napadenými rozhodnutími však byla žalobkyni bez řádného zákonného důvodu zásadně ztížena podnikatelská činnost a došlo k nepřipustnému omezení k přístupu žalobkyně k podpoře a jejím bezdůvodným odnětím současně došlo k zásahu do jejího legitimního očekávání.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Vyjádření žalovaného k oběma žalobám byla z hlediska svého obsahu zcela shodná.
13. Žalovaný uvedl, že podmínka stanovená v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. vychází z vnitrostátního Programu podpor na období 2014 - 2018 schváleného Evropskou komisí, a to zejména s ohledem na ukončení rozpočtového roku 2018 ke dni 15. 10. 2018. Podmínka byla v nařízení vlády obsažena již od jeho zveřejnění ve Sbírce zákonů. Žalobkyně podal mimo žádosti, které jsou nyní předmětem sporu, podala u správního orgánu I. stupně další tři žádosti, k nimž v souladu s nařízením vlády č. 142/2014 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

doručila správnímu orgánu I. stupně oznámení o provedení opatření do dne 30. 4. 2018, a to na jím vydaném formuláři podle § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Podmínka, kterou nyní žalobkyně zpochybňuje, jí tak byla dobře známa a s jejím naplněním v případě jiných svých žádostí neměla problémy.

14. Informace pro žadatele týkající se ukončení Programu podpor na léta 2014 - 2018 a postup v rámci navazujícího Programu podpor na léta 2019 - 2013 byly zveřejněny rovněž na stránkách správního orgánu I. stupně, žalovaného a na stránkách Svazu vinařů ČR. Správní orgány také provedly nad rámec svých povinností a v souladu se zásadou vstřícné správy upozornění na blížící se konec lhůty. Správní orgán I. stupně dne 30. 1. 2018 navíc rozeslal upozornění na podmínku doručení oznámení o provedení opatření do 30. 4. 2018 obsaženou v § 2 odst. 12 nařízení 142/2014 Sb. prostřednictvím e-mailu žadatelům, kteří měli podanou žádost o poskytnutí podpory, avšak nedoručili ke dni zaslání e-mailu správnímu orgánu I. stupně oznámení o provedení opatření. E-mail byl odeslán na kontaktní e-mailovou adresu, kterou žadatelé uvedli do žádosti, a případně na další e-mailové adresy, které měl správní orgán I. stupně ze své činnosti k dispozici. Tento e-mail byl zaslán i žalobkyni.
15. Žalovaný dále uvedl, že namítá-li žalobkyně, že oznámení o provedení opatření dle § 2 odst. 5 a 12 nařízení vlády lze automaticky nahradit oznámením o provedení aktualizace evidence půdy, resp. oznámením o změně kultury ze standardní orné půdy na vinici, z ustanovení § 3a odst. 1 zákona o zemědělství vyplývá, že Evidence využití půdy podle uživatelských vztahů („LPIS“) slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace podle § 3 odst. 5 písm. a) zákona o zemědělství a ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace. Na základě LPIS je pak prováděna kontrola správnosti údajů uvedených v žádosti o poskytnutí podpory a kontrola správnosti údajů uvedených v oznámení o provedení opatření. Z tohoto důvodu nelze pro účely posouzení žádostí automaticky přebírat údaje z LPIS, neboť by nebylo možno provádět křížové kontroly mezi údaji uváděnými v žádosti a v údaji v LPIS. Požadavek na provádění křížových kontrol přitom vyplývá z čl. 29 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. 7. 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení Komise č. 809/2014“).
16. K námitce porušení čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod žalovaný uvedl, že v tomto případě vychází zmocnění vlády k vydání nařízení vlády č. 142/2014 Sb. vlády z § 1 odst. 3 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu a z § 1 odst. 2 písm. u) téhož zákona týkajícího se provádění opatření společných organizací trhu podle zvláštního právního předpisu. Nařízení vlády č. 142/2014 Sb. přitom v žádném případě neupravuje žádné primární povinnosti a práva a nijak neomezuje právo žalobkyně podnikat ve vinohradnictví či vinařství, ale pouze jí poskytuje možnost, aby za splnění předem jasně daných podmínek byla příjemcem podpory ze strany státu. Pravomoc členského státu upravit termín doručení oznámení o realizaci vyplývá také z čl. 7 nařízení Komise č. 555/2008, dle kterého členské státy stanoví postup pro podání a schválení žádostí. Dotace jsou přitom ze strany státu formou určitého dobrodíní, a proto je jejich poskytnutí vázáno na přísné dodržování stanovených podmínek, s nimiž je poskytování dotací spojeno, což platí i v případě dotace poskytované podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

V. Replika žalobkyně

17. V replikách k vyjádřením žalovaného žalobkyně shodně uvedla, že z vyjádření žalovaného vyplývá, že na základě oznámení o provedení aktualizace evidence půdy, které žalobkyně učinila, bylo k rozhodnému dni v LPIS dostatečné množství informací, z kterých bylo možno odvodit nárok žalobkyně na poskytnutí podpory. Z vyjádření žalovaného je také zřejmé, že k těmto informacím má správní orgán I. stupně přístup, neboť provádí aktualizaci LPIS a jeho prostřednictvím realizuje křížové kontroly správnosti oznamovaných údajů. Trvání na tom, aby žadatel o poskytnutí dotace musel opakovaně poskytovat stejné informace několika různým systémům z důvodu, aby byla umožněna jejich křížová kontrola, považuje žalobkyně za absurdní a zbytečné. Žalobkyně tím nijak nezpochybnuje potřebu provádění kontrol, jejichž povinnost pro správní orgány v daném případě vyplývá z nařízení Komise č. 809/2014, způsob provádění těchto kontrol by však měl být stanoven tak, aby byl účelný a efektivní nezatěžoval nad přiměřenou míru žadatele o podporu. Žalobkyně je proto i nadále přesvědčena, že nesplnění formalistické podmínky podání příslušných žádostí nemohlo mít vliv na to, aby správní orgán I. stupně žádosti žalobkyně posoudil a uznal její nárok na poskytnutí dotace, když žalobkyně všechny faktické požadavky na ni kladené řádně splnila.
18. Dále žalobkyně uvedla, že nařízení Komise č. 555/2008 zmocňuje členské státy ke stanovení lhůt pro provádění restrukturalizací, z tohoto nařízení však žádným způsobem nevyplývá, jakým způsobem mají být tyto lhůty stanoveny. Žalovaný podle názoru žalobkyně přitom neuvedl žádné důvody, které by ospravedlňovaly, aby lhůta stanovená v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. nebyla stanovena zákonem a došlo tak k překročení zmocnění, které je vládě dáno § 2b odst. 2 zákona o zemědělství a § 1 odst. 3 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, k čemuž dle názoru žalobkyně v daném případě došlo.
19. Žalobkyně ani žalovaný se již ve věci dále nevyjádřili.

VI. Obsah správních spisů

20. Ze správních spisů městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
21. Dne 24. 11. 2016 podala žalobkyně u správního orgánu I. stupně žádost o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, která byla zaregistrována pod sp. zn. 16/D62/500/000164. Předmětem žádosti bylo poskytnutí podpory na „Změnu odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 590-1190 0004/17.
22. Dle výpisu z registru vinic založeného ve spise se jednalo o viniční trať „Růženy“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče, s celkovou plochou vinice 21131 m².
23. Dne 16. 1. 2017 provedl správní orgán I. stupně ve věci žádosti sp. zn. 16/D62/500/000164 kontrolu na místě č. 4771/500/48/2016, při které mimo jiné zjistil, že díl půdního bloku 590-1190 0004/17 má výměru osázené plochy 1,94 ha, přičemž deklarovaná plocha v rámci opatření, na jehož provedení žalobkyně žádala poskytnutí podpory, byla 2,10 ha.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

24. Dne 24. 10. 2017 podala žalobkyně u správního orgánu I. stupně žádost o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, která byla zaregistrována pod sp. zn. 17/D62/500/000119. Předmětem žádosti bylo poskytnutí podpory na „Změnu odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 580-1190 9005/4.
25. Dle výpisu z registru vinic založeného ve spise se jednalo o viniční trať „Růženy“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče, s celkovou plochou vinice 22709 m².
26. Dne 7. 11. 2017 provedl správní orgán I. stupně ve věci žádosti sp. zn. 17/D62/500/000119 kontrolu na místě č. 4206/500/44/2017, při které mimo jiné zjistil, že díl půdního bloku 580-1190 9005/4 má výměru osázené plochy 2,22 ha, přičemž deklarovaná plocha v rámci opatření, na jehož provedení žalobkyně žádala poskytnutí podpory, byla 2,32 ha.
27. Dne 30. 1. 2018 byla na kontaktní e-mailovou adresu žalobkyně uvedenou v žádostech sp. zn. 16/D62/500/000164 a 17/D62/500/000119 zaslána správním orgánem I. stupně informační zpráva, jejímž obsahem byly informace pro žadatele o poskytnutí podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic, kteří podali žádost o poskytnutí podpory, ale dosud u správního orgánu I. stupně nepodali oznámení o realizaci opatření. V této zprávě byli tito žadatelé mimo jiné upozorněni, že toto oznámení má být správnímu orgánu I. stupně podle § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. doručeno nejpozději do 30. 4. 2018.
28. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský na žádost žalobkyně přidělil k novým vinicím vysazenými ve viniční trati „Růženy“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče rozhodnutími ze dne 25. 4. 2018 registrační čísla, a to rozhodnutím č. j. 9372/OTK/ORV/2018 registrační číslo 649864/0490 k nové vinici o celkové ploše 22709 m² a rozhodnutím č. j. 9381/OTK/ORV/2018 registrační číslo 649864/0491 k nové vinici o celkové ploše 21131 m².
29. Dne 24. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena oznámení o realizaci opatření v rámci restrukturalizace a přeměny vinic k žádosti sp. zn. 16/D62/500/000164, které bylo zaregistrováno pod sp. zn. 19/D6R/500/000003, jímž žalobkyně oznámila žalovanému realizaci opatření „Změna odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 590-1190 0004/17, a k žádosti sp. zn. 17/D62/500/000119, které bylo zaregistrováno pod sp. zn. 19/D6R/500/000004, jímž žalobkyně oznámila žalovanému realizaci opatření „Změna odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 580-1190 9005/4.
30. Prvostupňovými rozhodnutími správní orgán I. stupně zamítl žádosti žalobkyně o vyplacení podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic, a to rozhodnutím č. j. SZIF/2018/0703382 na opatření „Změna odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 590-1190 0004/17 a rozhodnutím č. j. SZIF/2018/0703395 na opatření „Změna odrůdové skladby vinice“ na dílu půdního bloku 580-1190 9005/4, neboť zjistil, že žalobkyně doručila správnímu orgánu I. stupně v případě obou žádostí oznámení o realizaci opatření 177 dní po lhůtě pro jeho doručení. Oznámení měla být správnímu orgánu I. stupně doručena podle § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 nejpozději do 30. 4. 2018, avšak žalobkyně tuto podmínku nesplnila, a proto jí správní orgán I. stupně podporu na realizovaná opatření neposkytl.
31. Proti rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0703395 i rozhodnutí č. j. SZIF/2018/0703382 podala žalobkyně odvolání doručená správnímu orgánu I. stupně 17. 12. 2018, v nichž shodně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

uvedla, že oznámení o realizaci opatření oznámila správnímu orgánu I. stupně opožděně, čehož lituje a omlouvá se, avšak vzhledem k tomu, že technické parametry výsadby byly splněny v termínu do 30. 4. 2018 a registrace vinice byla administrativně provedena v registru vinic dne 25. 4. 2018, žádá o provedení administrací podaných žádostí týkajících se vinice registrační číslo 649864/0491 a vinice registrační číslo 649864/0490.

32. Napadenými rozhodnutími žalovaný žalobkyní podaná odvolání zamítl.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

33. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem soudu nevyslovila nesouhlas a žalovaný ve svých podáních ze dne 14. 5. 2019 s rozhodnutím bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť soud shledal, že veškeré listiny potřebné pro posouzení a rozhodnutí věci jsou součástí správních spisů, jimiž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117).
34. Žaloba není důvodná.
35. Podle § 11 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu Fond poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících financování společné zemědělské politiky (odst. 1). Při rozhodování o poskytování dotací má Fond postavení orgánu veřejné správy (odst. 2).
36. Podle § 1 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpis Evropské unie“) bližší podmínky při provádění opatření společné organizace trhu s vínem podle Programu podpor ve vinohradnictví a vinařství pro Českou republiku na léta 2014 až 2018.
37. Podle § 2 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. žádost o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle předpisů Evropské unie podává pěstitel se sídlem na území České republiky Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „Fond“) na jím vydaném formuláři (odst. 1). Podporu lze poskytnout na tato opatření: a) změna odrůdové skladby vinice, b) přesun vinice do svahu, nebo c) technika zlepšující obhospodařování vinice (odst. 2). Žadatel doručí Fondu na jím vydaném formuláři nejpozději do 30. dubna čtvrtého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém byla žádost podána, oznámení o provedení opatření na všech dílech půdních bloků uvedených v žádosti. Ke každé žádosti žadatel podá pouze jedno oznámení o provedení opatření (odst. 5). Oznámení o provedení opatření podle odstavce 5 se doručí Fondu nejpozději do 30. dubna 2018 (odst. 12).
38. Podle § 9 odst. 9 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. jestliže žadatel nedoručí podle § 2 odst. 5 Fondu oznámení o provedení opatření na všech dílech půdních bloků uvedených v žádosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

poskytne Fond žadateli podporu při splnění podmínek na díly půdních bloků, které v oznámení o provedení opatření uvedl.

39. Na základě obsahu správních spisů, podaných žalob a vyjádření žalovaného a žalobkyně považuje soud mezi žalobkyní a žalovaným za nesporné následující skutečnosti.
40. Žalobkyně podala u správního orgánu I. stupně dvě žádosti o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, a to dne 24. 11. 2016 a dne 24. 10. 2017. Podpora má formu dotace a o jejím poskytování rozhoduje podle § 11 odst. 1 a 2 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu správní orgán I. stupně. Podmínky jejího poskytování jsou blíže upraveny v nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Obě žádosti se týkaly poskytnutí podpory na změnu odrůdové skladby vinice ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 142/2014 Sb. na viniční trati „Růženy“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče na dílech půdních bloků 590-1190 0004/17 a 580-1190 9005/4. Žalobkyně opatření, na jejichž provedení o podporu žádala, realizovala, přičemž v případě obou žádostí došlo k realizaci těchto opatření přede dnem 30. 4. 2018. Na základě žádostí žalobkyně byla dne 25. 4. 2018 vydána Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským dvě rozhodnutí, jimiž byla dvěma novým vinicím, které žalobkyně v rámci provedené změny odrůdové skladby vinice na viniční trati „Růženy“ na dílech půdních bloků 590-1190 0004/17 a 580-1190 9005/4 vysadila, přiřazena registrační čísla. Žalobkyně však ve lhůtě do 30. 4. 2018 stanovené v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. nedoručila správnímu orgánu I. stupně na jím vydaném formuláři oznámení o provedení opatření na dílech půdních bloků uvedených v žádostech ze dne 24. 11. 2016 a dne 24. 10. 2017. Skutečnost, že je povinna doručit správnímu orgánu I. stupně oznámení o provedení opatření nejpozději do 30. 4. 2018 byla žalobkyni známa. Tato oznámení doručila žalobkyně správnímu orgánu I. stupně až dne 24. 10. 2018, ačkoliv na nutnost jejich doručení do 30. 4. 2018 byla správním orgánem I. stupně upozorněna prostřednictvím e-mailu ze dne 30. 1. 2018, který byl žalobkyni zaslán na e-mailovou adresu, kterou v podaných žádostech uvedla jako kontaktní. Pozdní doručení oznámení o provedení opatření bylo ze strany správního orgánu I. stupně jediným důvodem pro rozhodnutí o zamítnutí žádostí žalobkyně o poskytnutí podpory, o kterou žádala prostřednictvím žádostí ze dne 24. 11. 2016 a dne 24. 10. 2017.
41. Soud se nejprve zabýval námitkou, že jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný ve svých rozhodnutích formalisticky, a tudíž podle žalobkyně nesprávně aplikovaly § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., jenž žalobkyni, jakožto žadatelce o poskytnutí podpory na restrukturalizaci vinic ukládal povinnost doručit správnímu orgánu I. stupně oznámení o realizaci opatření, na jejichž realizaci o poskytnutí podpory žádala, nejpozději do 30. 4. 2018, v důsledku čehož nezákonně rozhodly o zamítnutí žádostí žalobkyně o poskytnutí podpory. Žalobkyně přitom všechny ostatní požadavky, které vyplývaly z nařízení vlády č. 142/2014 Sb. v termínu do 30. 4. 2018 splnila a podle názoru žalobkyně měl správní orgán I. stupně i bez těchto oznámení k dispozici veškeré potřebné informace, aby o žádosti žalobkyně o podporu rozhodl a podpora byla žalobkyni poskytnuta.
42. Soud úvodem konstatuje, že není pochyb o tom, že v daném případě rozhodovaly správní orgány o právech a povinnostech žalobkyně spojených s poskytnutím dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

43. Již v rozsudku ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 - 63 se Nejvyšší správní soud vyjádřil v tom smyslu, že pokud právní předpisy nestanoví jinak, není na dotaci právní nárok. Poskytování finančních prostředků formou dotací je tedy ve své podstatě dobrodíním ze strany státu. Jelikož protiváhou tohoto dobrodíní není na rozdíl od soukromoprávních vztahů protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, je smyslem aktu přijetí dotace akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána, a záleží pouze na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje či nikoliv.
44. Co se týče soudního přezkumu rozhodnutí o poskytnutí dotace, správní soudy při tomto přezkumu dlouhodobě vycházejí právě s ohledem na skutečnost, že na poskytnutí dotace není právní nárok, ze závěru, že žadateli o dotaci nepřísluší veřejné subjektivní právo na poskytnutí dotace, avšak přísluší mu právo na přezkum procedury rozhodování o jejím poskytnutí, tedy jak byla jeho žádost projednána a zda byla při tomto posouzena podle pravidel, která byla pro poskytování této dotace stanovena (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2010, č. j. 2 As 52/2010 - 59, ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 61/2013 - 43, či ze dne 20. 4. 2018, č. j. 4 Afs 54/2018 - 49, bod 7).
45. V rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 Afs 370/2017 - 39, bod 19 přitom Nejvyšší správní soud ve věci, která se sice týkala jiného dotačního titulu, avšak týchž správních orgánů, konstatoval, že „poskytování dotací ze státního rozpočtu nebo ze zdrojů Evropské unie je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů, tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace, avšak pouze v té míře, jak stanoví zákon nebo relevantní předpis práva EU, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005 - 90, či ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 - 63). Samotné poskytnutí dotace je tedy přísně vázáno na splnění stanovených podmínek, které odpovídají určitému účelu poskytování podpory ve formě dotací. Poskytovatel vyplatí žadateli dotaci pouze tehdy, splňuje-li žadatel beze zbytku požadované podmínky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013 - 44)“ (podtržení a zvýraznění doplněno zdejším soudem).
46. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 370/2017 - 39 tak vyplývá jednoznačný závěr, že pravidla pro získání dotace je třeba chápat jako souhrn všech předpokladů stanovených pro získání dotace včetně veškerých obligatorních podmínek formálních a právě v tomto kontextu je potřeba posuzovat, zda byly splněny právem stanovené předpoklady pro poskytnutí nárokové podpory či nikoliv.
47. V posuzovaném případě přitom není pochyb o tom, že poskytnutí podpory na restrukturalizaci vinic, o niž žalobkyně žádala na základě žádostí ze dne 24. 11. 2016 a 24. 10. 2017, bylo vázáno na splnění podmínek stanovených v nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Tuto skutečnost ostatně nezpochybňuje ani žalobkyně, stejně jako skutečnost, že jí byl obsah tohoto nařízení vlády znám. Žalobkyně dokonce ani nezpochybňuje, že si byla vědoma toho, že příslušná oznámení o realizaci opatření, (a to v souladu s požadavkem vyplývajícím z § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. na příslušném formuláři, v němž budou uvedeny všechny díly půdních bloků kterých se podané žádosti týkaly), byla v souladu s § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. povinna doručit správnímu orgánu I. stupně nejpozději do 30. 4. 2018 a že tuto podmínku nesplnila a doručila je až dne 24. 10. 2018, tedy o téměř půl roku později.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

48. Povinnost neposkytnout podporu při nesplnění podmínky stanovené v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. pro správní orgán I. stupně vyplývá přímo z § 9 odst. 9 tohoto nařízení, dle něhož je možno poskytnout podporu při splnění ostatních podmínek pouze na ty díly půdních bloků, které žadatel uvede v oznámení o provedení opatření podle § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Jelikož žalobkyně ke stanovenému datu správnímu orgánu I. stupně toto oznámení nedoručila, nemohla jí být zcela logicky poskytnuta podpora na žádný díl půdního bloku, protože provedení opatření správnímu orgánu I. stupně na žádném z půdních bloků, které ve svých žádostech uvedla, ve stanovené lhůtě stanoveným způsobem neprovedla. Žalobkyně tak podmínky pro poskytnutí požadované podpory stanovené v nařízení vlády č. 142/2014 Sb. z tohoto důvodu beze zbytku nesplnila.
49. S ohledem na závěry vyplývající z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu tudíž zdejšímu soudu nezbyvá než konstatovat, že správní orgán I. stupně i žalovaný postupovaly zcela v souladu se zákonem, pokud žádosti žalobkyně o poskytnutí podpory právě z důvodu opožděného doručení oznámení o realizaci opatření, a tedy pro nedodržení pravidel, která byla pro poskytnutí této dotace stanovena, zamítly.
50. Jen pro úplnost soud uvádí, že správní orgány ani jinak postupovat nemohly. Žalobkyně podmínky pro poskytnutí podpory beze zbytku nesplnila a zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu neposkytuje správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému možnost, aby sankci spočívající v nepřiznání dotace uplatněnou v důsledku nesplnění podmínek pro její poskytnutí jakkoliv moderovali (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2018, č. j. 10 Afs 158/2017 - 63, bod 19).
51. Jelikož je poskytnutí podpory vázáno na splnění veškerých i formálních podmínek, které byly pro její poskytnutí stanoveny, není proto podstatné, že žalobkyně opatření, na která o podporu žádala, ve stanoveném termínu skutečně realizovala a že splnila i další podmínky, které byly pro poskytnutí požadované podpory splnit. Z tohoto důvodu není rovněž podstatné, zda správní orgán I. stupně měl ke stanovenému datu 30. 4. 2018 informace, které mu měla žalobkyně poskytnout na formuláři dle § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., k dispozici prostřednictvím jiných dokladů, nebo je mohl dohledat ve svých informačních systémech. Žalobkyně se sama a dobrovolně rozhodla o poskytnutí podpory na restrukturalizaci vinic ucházet a tedy sama a dobrovolně akceptovala veškeré podmínky, které je nezbytné splnit, aby její nárok mohl být úspěšný. Bylo tedy věci žalobkyně, aby veškeré tyto podmínky také řádně a včas splnila a dosáhla tak svého cíle poskytovanou podporu získat. Skutečnost, že tak žalobkyně neučinila, ačkoliv jí tyto podmínky byly známy, a to ani přesto, že na povinnost stanovenou v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. byla správním orgánem I. stupně nad rámec jeho povinností upozorněna prostřednictvím e-mailové zprávy tři měsíce před uplynutím termínu pro podání oznámení, proto rozhodně nelze klást k tíži správních orgánů, které žádosti žalobkyně o poskytnutí podpory z důvodu nesplnění právě podmínky vyplývající z toho ustanovení zamítly.
52. Tato žalobní námitka tedy není důvodná.
53. Žalobkyně dále namítala, že § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle něhož povinnosti mohou být subjektům

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

ukládány pouze toliko na základě zákona a v jeho mezích, neboť překračuje zmocnění vlády k vydání nařízení k provedení zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu a zákona o zemědělství, v důsledku čehož byla aplikací § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. v napadených rozhodnutích žalobkyni upřena možnost získat podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, čímž bylo zasaženo do jejího ústavně chráněného práva vlastnit majetek, zásadně ztížena její podnikatelská činnost a došlo k zásahu do jejího legitimního očekávání.

54. Soud k této námitce předně uvádí, že nastane-li situace, že podzákonný právní předpis není v souladu s výslovným zákonným zmocněním, toto zmocnění překračuje, či zmocnění k jeho vydání zcela chybí, je povinností soudu postupovat podle čl. 95 odst. 1 Ústavy, takový podzákonný právní předpis nerespektovat a použít pouze zákon (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2006, č. j. 2 As 57/2005 - 71). Soud však v takovém případě nerozhoduje o neplatnosti jiného právního předpisu, rozhoduje toliko o jeho neaplikovatelnosti v dané věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 6 Ads 76/2012 - 63, bod 18).
55. Podle § 2a zákona o zemědělství společnými organizacemi trhu se rozumí soubor opatření prováděných na trhu se zemědělskými výrobky a potravinami uvedenými v příloze I. Smlouvy o fungování Evropské unie (odst. 1). Opatřeními podle odstavce 1 se rozumí a) ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie včetně jejích protokolů, b) ustanovení ve smlouvách, včetně aktů k nim náležejících s protokoly, které vznikly na základě Smlouvy o fungování Evropské unie nebo byly uzavřeny a jsou právně účinné pro jejich rozšíření, doplnění nebo provádění nebo k odůvodnění přidružení, preference nebo zóny volného obchodu, c) právní akty Rady nebo Komise Evropské unie na základě nebo v rámci smluv uvedených v písmenech a) a b) a právně závazná rozhodnutí Evropského soudního dvora (odst. 2).
56. Podle § 2b zákona o zemědělství pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, společné organizace trhu a přímé podpory provádí podle zvláštního právního předpisu Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „Fond“) (odst. 1). Vláda nařízením upraví podmínky k provádění společných organizací trhu a přímých podpor podle § 2a, jestliže tuto úpravu vyžaduje příslušné opatření ve smyslu § 2a odst. 2 a 3 (odst. 2).
57. Podle § 1 odst. 2 písm. u) zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu Fond v souladu s právními předpisy, právem Evropské unie a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, provádí opatření společných organizací trhu podle zvláštního právního předpisu.
58. Podle § 1 odst. 3 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu podmínky provádění činností Fondu podle odstavce 2 může vláda upravit nařízením.
59. Podle čl. 103m odst. 1 písm. c) nařízení č. 479/2008 programy podpory zahrnují jedno nebo více z těchto opatření: restrukturalizaci a přeměnu vinic podle článku 103q.
60. Podle čl. 103q odst. 3 nařízení č. 479/2008 podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic se může vztahovat pouze na jednu nebo více z těchto činností: a) změnu odrůdové skladby, rovněž prostřednictvím přestěpování; b) přemístění vinic; c) zdokonalení technik

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

obhospodařování vinic. Podpora se nevztahuje se na běžnou obnovu starých vinic po skončení jejich přirozené životnosti.

61. Podle čl. 7 odst. 1 nařízení Komise č. 555/2008 členské státy stanoví: a) lhůty pro provádění restrukturalizací, které nepřekročí pět let; b) subjekty nebo fyzické osoby, které mohou předkládat návrhy žádostí; c) objektivní kritéria pro jejich upřednostnění, zejména v souladu s čl. 104 odst. 9 nařízení (ES) č. 479/2008; d) obsah žádosti, která zahrnuje podrobný popis navrhovaných opatření a lhůty pro jejich provedení; e) postup pro podání a schválení žádosti, přičemž se stanovují především lhůty pro předložení žádostí a objektivní kritéria pro jejich upřednostnění; f) požadavek, že ve všech žádostech jsou pro každý rozpočtový rok uvedena opatření, která mají být v uvedeném rozpočtovém roce provedena, plocha dotčená každým opatřením a postupy pro sledování provádění.
62. Z ustanovení § 1 odst. 2 písm. u) zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu jakož i z § 2b odst. 1 zákona o zemědělství vyplývá, že to je právě správní orgán I. stupně, kdo provádí podle § 2a odst. 1 zákona o zemědělství a v souladu s příslušnými právními akty unijního práva společné organizace trhu, jejichž součástí jsou také opatření na trhu se zemědělskými výrobky a potravinami. Mezi tyto akty unijního práva patří podle § 2a odst. 2 písm. c) zákona o zemědělství i akty Rady nebo Komise Evropské unie. Těmito akty tak jsou zcela nepochybně i nařízení č. 479/2008 [srov. čl. 1 odst. 1], které mimo jiné na základě čl. 103m odst. 1 písm. c) a čl. 103q odst. 3 zařadilo do programu podpory k financování podpůrných opatření v odvětví vína poskytování podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic formou změny odrůdové skladby, a nařízení Komise č. 555/2008, které stanovilo prováděcí pravidla mimo jiné k poskytování této podpory [srov. čl. 1 písm. a)], a to konkrétně v hlavě II kapitole II oddílu 2 tohoto nařízení. Bližší podmínky provádění této podpory byly pak na úrovni České republiky pro období 2014 až 2018 upraveny nařízením vlády č. 142/2014 Sb. [srov. § 1]. Právě na základě programu podpory specifikovaného v čl. 103q odst. 3 nařízení č. 479/2008, jehož prováděcí pravidla byla stanovena v hlavě II kapitole II oddílu 2 nařízení Komise č. 555/2008 a za účinnosti nařízení vlády č. 142/2014 Sb. podala žalobkyně dne 24. 11. 2016 a dne 24. 10. 2017 žádosti o poskytnutí podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic formou změny odrůdové skladby vinic.
63. Z ustanovení § 1 odst. 3 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu vyplývá zmocnění vlády upravovat podmínky provádění činností správního orgánu I. stupně při provádění opatření na trhu se zemědělskými výrobky a potravinami, které provádí na základě § 1 odst. 2 písm. u) zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu a § 2a odst. 1 zákona o zemědělství. Z ustanovení § 2b odst. 2 zákona o zemědělství pak vyplývá další zmocnění vlády, a to upravit podmínky k provádění společných organizací trhu a přímých podpor podle § 2a, jestliže tuto úpravu vyžaduje příslušné opatření ve smyslu § 2a odst. 2 a 3 zákona o zemědělství. Touto společnou organizací, jak bylo vyloženo v předchozím odstavci, je i podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic, o kterou žádala žalobkyně. Podmínky pro čerpání této podpory jsou na úrovni unijního práva stanoveny mimo jiné v nařízení Komise č. 555/2008. Toto nařízení v čl. 7 odst. 1 ukládá členským státům stanovit zde specifikované podmínky pro čerpání podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic, přičemž v písm. e) ukládá mimo jiné členským státům stanovit také postup pro podávání a schvalování žádostí o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

64. Z uvedeného je zřejmé, že nařízení Komise č. 555/2008 vyžaduje, aby členské státy stanovily podmínky provádění tohoto společného opatření, a to včetně postupu pro podávání a schvalování žádostí. Vláda tyto podmínky stanovila prostřednictvím nařízení vlády č. 142/2014 Sb., přičemž zmocnění vlády k tomuto postupu jednoznačně vyplývá z § 2b odst. 2 zákona o zemědělství zmocňujícího vládu právě k vydání nařízení upravujícího podmínky k provádění příslušného aktu unijního práva, pokud to takový akt vyžaduje, což i případ nařízení Komise č. 555/2008.
65. Součástí postupů pro podávání a schvalování žádostí je zcela nepochybně nejen stanovení způsobu jejich podávání ale i stanovení dalších povinností, které musí žadatelé o poskytnutí podpory splnit, aby jejich žádost mohla být schválena, jakož i stanovení lhůt, do kdy tito žadatelé musí tyto své povinnosti nejpozději splnit. Vláda proto podle názoru soudu nijak nepřekročila zmocnění vyplývající z § 2b odst. 2 zákona o zemědělství, pokud v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. stanovila podmínku, že oznámení o provedení opatření, na jejichž provedení žalobkyně žádala prostřednictvím žádostí podaných dne 24. 11. 2016 a dne 24. 10. 2017 poskytnutí podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic formou změny odrůdové skladby vinic, musí být správnímu orgánu I. stupně doručeno nejpozději do 30. 4. 2018. Ustanovení § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. soud proto rozporné s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod neshledal.
66. Aplikací § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. v napadených rozhodnutích žalobkyni také podle názoru soudu nedošlo ani k zásahu do práva žalobkyně vlastnit majetek garantovaného v čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod či práva na podnikání dle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Jak již bylo uvedeno výše v bodech 42 až 51 tohoto rozsudku poskytnutí podpory, o níž žalobkyně žádala, je vázáno na splnění veškerých tedy i formálních podmínek, které byly pro její poskytnutí stanoveny. Žalobkyně však tyto podmínky nesplnila, neboť v rozporu s § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. nedoručila správnímu orgánu I. stupně nejpozději dne 30. 4. 2018 oznámení o provedení opatření na dílech půdních bloků, kterých se podané žádosti týkaly. Žalobkyni proto nárok na požadovanou podporu nevznikl. Jelikož žalobkyni nárok na poskytnutí podpory nevznikl, nemohla jí být požadovaná podpora vyplacena a jejím nevyplacením ze strany správního orgánu I. stupně tak nemohlo dojít ani k zásahu do práva žalobkyně vlastnit majetek ani do práva podnikat.
67. Soud proto uzavírá, že neshledal žádné důvody, aby § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. postupem dle čl. 95 odst. 1 Ústavy v dané věci neaplikoval.
68. Co se týče žalobkyní tvrzeného zásahu do legitimního očekávání, soud nepochybně, že zásadu legitimního očekávání je nutno považovat za jeden z hlavních ústavních principů, jímž se musí veřejná správa ve své činnosti řídit. Správní orgány by měly v souladu s touto zásadou při svých postupech respektovat zavedenou správní praxi, zásadně se vyvarovat libovůle a překvapivého přístupu při rozhodování typově shodných věcí (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, či nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2822/07).
69. Žádosti žalobkyně o poskytnutí podpory byly zamítnuty proto, že žalobkyně nesplnila veškeré podmínky, na které bylo poskytnutí této podpory vázáno, a to konkrétně podmínku stanovenou v § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Z ničeho přitom

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

nevyplývá a ani žalobkyně sama netvrdila, že by správní orgány v jejím případě postupovaly odlišně, než v případě jiných žadatelů, kteří stejně jako žalobkyně tuto podmínku nesplnili, tedy že by takovým žadatelům byla i bez ohledu na tento nedostatek jimi požadovaná podpora na změnu odrůdové skladby vinic poskytnuta.

70. Nelze tudíž ani dospět k závěru, že by správní orgány v typově obdobných případech, jako je případ žalobkyně, postupovaly odlišně, a žalobkyni tudíž nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že jí i přes nedodržení veškerých podmínek pro poskytnutí podpory bude přesto podpora poskytnuta. Rozhodnutí o zamítnutí podpory tak nelze považovat za těchto okolností ze strany správního orgánu I. stupně ani žalovaného za projev libovůle a pro žalobkyni ani nemohla být tato rozhodnutí překvapivá. Neposkytnutí požadované podpory žalobkyni proto ani nemohlo představovat zásah do legitimního očekávání žalobkyně.
71. Tato žalobní námitky tak rovněž nejsou důvodné.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

72. Žalobkyně v podaných žalobách namítala, že žalovaný v napadených rozhodnutích formalisticky, a tudíž nesprávně aplikoval § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., jenž žalobkyni, jakožto žadatelce o poskytnutí podpory na restrukturalizaci vinic ukládal povinnost doručit správnímu orgánu I. stupně oznámení o realizaci opatření, na jejichž realizaci o poskytnutí podpory žádala, nejpozději do 30. 4. 2018, v důsledku čehož nezákonně rozhodl stejně jako správní orgán I. stupně o zamítnutí žádosti žalobkyně o poskytnutí této podpory. Žalobkyně, ačkoliv skutečně tato oznámení doručila správnímu orgánu I. stupně opožděně, veškerá opatření v termínu do 30. 4. 2018 fakticky realizovala a správní orgány i bez doručení oznámení měly ze své činnosti dostatek podkladů, aby i bez těchto oznámení rozhodly o poskytnutí podpory. Dále žalobkyně namítala, že § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. je v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jenž stanoví, že povinnosti mohou být subjektům ukládány pouze toliko na základě zákona a v jeho mezích, neboť překračuje zmocnění vlády k vydání nařízení k provedení zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu a zákona o zemědělství, v důsledku čehož byla aplikací § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. v napadených rozhodnutích žalobkyni upřena možnost získat podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic, čímž bylo zasaženo do jejího ústavně chráněného práva vlastnit majetek, zásadně ztížena její podnikatelská činnost a došlo k zásahu do jejího legitimního očekávání. Soud dospěl k závěru, že žádný ze žalobních bodů nebyl důvodný a soud ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo potřeba napadená rozhodnutí zrušit. Soud proto žaloby proti oběma rozhodnutím výroky I. a II. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
73. Výrok III. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení před zdejším soudem úspěšná nebyla, náhrada nákladů řízení před zdejším soudem jí proto nenáleží. Žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v řízení nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. června 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.